

تنها ۵٪ از کل درآمد جدید رشد جهانی به ۶۰٪ آدمهای فقیر جهان می‌رسد؛ افرادی که بیشترین غذا و کالای مصرفی جهان را تولید می‌کنند.

نولیبرالیسمی که واشنگتن دوستش دارد؛

□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□

هفتا] گذشته، وقتی رهبران جهان و سرآمدان تجارت برای شرکت در نشست مجمع جهانی اقتصاد وارد داووس می‌شدند، بیل گیتس برای ۴۶ میلیون دنبال‌کننده خود در توئیتر یک اینفوگرافیک ارسال کرد که نشان می‌داد جهان روز به روز بهتر و بهتر شده است. او نوشت: «این یکی از اینفوگرافیک‌های مورد علاقه من است. بسیاری از مردم از این نکته غافلند که زندگی در دو قرن گذشته چقدر پیشرفت کرده است.»

تاکنون از میان این شش اینفوگرافیک- که مکس روزر در نشریه آنلاین □□□□ □□□□ □□□□¹ آن‌ها را تهیه کرده است- اینفوگرافیک اول بیشترین توجه را به خود جلب کرده است. این اینفوگرافیک نشان می‌دهد نسبت افرادی که در فقر زندگی می‌کنند از ۹۴٪ در ۱۸۲۰ به ۱۰٪ در دنیای امروز کاهش یافته است. این ادعا ساده و قانع‌کننده است. فقط هم گیتس را مجذوب خود نکرده است. سال گذشته این عدد و رقم‌ها را همه تکرار می‌کردند، از استیون پینکر تا نیک کریستوف² و بسیاری دیگر از اعضای داووس هم دربار □ این موضوع به بحث نشستند که توسعه سرمایه‌داری بازار آزاد برای همه فوق‌العاده ثمربخش بوده است. پینکر و گیتس پا را از این هم فراتر گذاشته و گفته‌اند ما نباید به افزایش نابرابری اعتراض کنیم زیرا همان نیروهایی که چنین ثروت عظیمی را به ثروتمندان می‌دهد، در برابر چشمانمان فقر را از بنیان ویران می‌کنند.

چنین روایتی نیرومند است و البته کاملاً هم اشتباه.

این اینفوگرافیک چند اشکال دارد. اول آنکه، داده‌های واقعی درباره فقر تنها از سال ۱۹۸۱ به بعد گردآوری شده‌اند. آمارهای پیش از این تاریخ کاملاً سردستی است و عقب‌رفتن تا سال ۱۸۲۰ کاری بی‌معنا است. روزر به مجموعه داده‌هایی استناد می‌کند که اصلاً برای توصیف فقر گردآوری نشده بودند، بلکه موضوع آن‌ها نابرابری در توزیع GDP (تولید ناخالص داخلی) جهان بود و تعداد محدودی از کشورها را در بر می‌گرفت. پژوهشی واقعی برای تقویت ادعاهای مربوط به فقر بلندمدت در دست نیست.

این‌جور ادعاها، کار علم نیست، کار رسانه‌های اجتماعی است.

در واقع ارقام روزر نشان می‌دهد که امروز جهان از وضعیتی که در آن بشر غالباً نیازی به پول نداشت به وضعیتی رسیده که در آن بیشتر افراد برای ادام □ حیات با مقادیر واقعاً کم پول یا مشکلاتی عدیده دست به گریبانند. گراف روزر این واقعیت را کاهش فقر به حساب می‌آورد، اما در واقع آنچه اتفاق افتاده روند تصرفی است که طی جنبش‌های حصارکشی اراضی در اروپا و استعمارگری جنوب جهان، مردم را به زور وارد نظام کار سرمایه‌داری کرده است.

پیش از دوران استعمار، بیشتر مردم در اقتصادهای زیست‌پایه‌ای زندگی می‌کردند و از دسترسی به منابع مشترک فراوان

برخوردار بودند- زمین کشاورزی، آب، جنگل، دام و نظام‌های مستحکم مشارکت و رابطی متقابل. اگر هم پولی داشتند، بسیار کم بود اما آن زمان برای خوب زندگی کردن به پول نیاز نداشتند، پس معنی ندارد مدعی شویم آن‌ها با فقر دست به گریبان بودند. این نوع زندگی را استعمارگران به شدت در هم کوبیدند، آن‌ها افراد را به زور از زمین‌های کشاورزی بیرون کردند و به کشتزارها، کارخانه‌ها و معادنی راندند که مالکیت آن‌ها را اروپاییان در دست داشتند؛ در آنجا برای کاری که ابتدا هرگز مایل به انجام آن نبودند، حقوقی اندک به آن‌ها می‌دادند.

فقر فقط در توئیترا بیل گیتس کاهش یافته است

به بیان دیگر، گراف روزر زندگی پرولتاریایی تحمیلی را نمایش می‌دهد. معلوم نیست این گراف پیشرفت زندگی مردم را نشان بدهد زیرا می‌دانیم در بیشتر موارد، حقوق جدید این افراد در حدی نبود که از دست دادن زمین و منابعشان را جبران کند، زمین و منابعی که استعمارگران تصاحب کردند. اینفورگرافیک مورد علاقه گیتس خشونت استعمارگر را از او می‌گیرد و آن را در داستان شاد پیشرفت کادوپیچ می‌کند.

اما این یگانه اشتباهی نیست که اینجا رخ داده است. الگویی که این گراف دنبال می‌کند بر پایه خط فقر ۱.۹۰ دلار (۱.۴۴ فرانک) در روز است، که یعنی معادل آنچه در ۲۰۱۱ می‌شد با ۱.۹۰ دلار خریداری کرد. با هر معیاری که در نظر بگیریم، این مبلغ فاجعه‌آمیز و بسیار پایین است و الان شواهد بسیاری در دست داریم که حتی مردمی که با مبالغی بالاتر از این خط زندگی می‌کنند، سطح وحشتناکی از سوءتغذیه و مرگ‌ومیر را نشان می‌دهند. درآمد ۲ دلار در روز نشان نمی‌دهد که فرد به یکباره از فقر شدید نجات یافته است. حتی از نمای دور هم این چنین نیست.

گراف روزر، زندگی پرولتاریایی تحمیلی را نمایش می‌دهد؛ در بیشتر موارد، حقوق جدید این افراد در حدی نبود که از دست دادن زمین و منابعشان را جبران کند. زمین و منابعی که استعمارگران تصاحب کردند

سالهاست پژوهشگران به دنبال خط فقری منطقی‌تر هستند. غالب آن‌ها معتقدند مردم روزانه دست کم ۷.۴۰ دلار نیاز دارند تا بتوانند از مواد غذایی ابتدایی و امید به زندگی معمولی برخوردار باشند و به علاوه شانس نیمه‌معقول داشته باشند برای اینکه فرزندان‌شان به پنج‌سالگی برسند. بسیاری از پژوهشگران، از جمله اقتصاددانی به نام هاروارد لنت پریچت تأکید دارند که خط فقر باید از این هم بالاتر باشد، یعنی ۱۰ تا ۱۵ دلار در روز.

چه می‌شود اگر فقر جهانی را بر اساس طیف واقع‌بینانه‌تر این دامنه بسنجیم، یعنی خیلی محافظه‌کار باشیم و ۷.۴۰ دلار در روز را مد نظر قرار دهیم. می‌بینیم از سال ۱۹۸۱ که سنجش‌ها آغاز شده، تعداد افرادی که زیر خط فقر زندگی می‌کنند به شدت افزایش یافته است و امروز به ۴.۲ میلیارد نفر می‌رسد. ناگهان روایت شادمانی داووس در هم می‌شکند.

به علاوه، مزایای اندکی که حاصل شده غالباً در یک مکان متمرکز بوده‌اند؛ چین. پس ادعای گیتس و پینکر ناهوشمندانه است که این مزایا را پیروزی نولیبرالیسمی می‌دانند که واشنگتن دوستش دارد. اگر چین را از این معادله خارج کنید، آمار از این هم بدتر می‌شود. طی چهار دهه از ۱۹۸۱، علاوه بر اینکه تعداد افرادی که در فقر به سر می‌برند افزایش یافته، نسبت افراد فقیر نیز ثابت و حدود ۶۰٪ باقی مانده است. به سختی می‌توان رنجی را توصیف کرد که این اعداد و ارقام نشان می‌دهند.

این اعلام جرمی رسا علیه نظام اقتصاد جهانی است که اکثریت گسترده‌ای از افراد بشر را با شکست مواجه کرده است. جهان ما حتی از قبل هم ثروتمندتر است اما تقریباً تمام این ثروت در دست گروه کوچکی از سرآمدان است. تنها ۵٪ از کل درآمد جدید رشد جهانی از بالا به پایین رخنه می‌کند و به ۶۰٪ آدم‌های فقیر جهان می‌رسد در حالیکه این افراد بیشترین غذا و کالای مصرفی جهان را تولید می‌کنند و در کارخانه‌ها، کشتزارها و معادنی از جان خود مایه می‌گذارند که از ۲۰۰ سال قبل مجبور به کار در آنها شده‌اند. این دیوانگی است و توضیح میلیاردرها برای توجیه آن کفایت نمی‌کند.

این مطلب را جیسون هیکل نوشته است و در تاریخ ۲۹ ژانویه ۲۰۱۹ و با عنوان «is poverty says Gates Bill decreasing. He couldn't be more wrong» منتشر شده است.
•• جیسون هیکل (Hickel Jason) استاد انسان‌شناسی دانشگاه لندن و عضو انجمن سلطنتی فنون است. آخرین کتاب او *The Divide: A Brief Guide to Global Inequality and its Solutions* نام دارد.

Our World in Data1-

برند دوبر کریتوف. تایمز نیویورک روزنامه نویسنده و آمریکایی مشهور سیاسی مفسر و نگار روزنامه 2- Nick Kristof: جایزه پولیتزر شده است

منبع | ترجمان

ترجمه | نجمه رضانی

برچسب ها: [خط فقر](#) [1]
[خصوصی سازی](#) [2]